

Mgr. František Štěch, Th.D.

Kněžská 8
370 01 České Budějovice
Tel. +420 387 773 528
E-mail: stechf@tf.jcu.cz

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název: **ZJEVENÍ PANNY MARIE – FENOMÉN MEDŽUGORIJE**

Autor: **Jan Vichr**

Bakalářská práce studenta Jana Vichra nazvaná „**ZJEVENÍ PANNY MARIE – FENOMÉN MEDŽUGORIJE**“, předložená v rámci studia oboru „Pastorační asistence“ na Katedře systematické teologie TF JU, je rozčleněna celkem do osmi logicky uspořádaných kapitol, mimo úvod a závěru. Struktura celé práce vyplýnula z četných konzultací, které jsem studentovi jako vedoucí jeho práce poskytl. Vznikla tak poměrně ucelená prezentace fenoménu zjevení Panny Marie v Medžugoriji, která je v rámci požadovaného rozsahu bakalářské práce dostačující, i když je zřejmé, že mnohá téma by vyžadovala důkladnější zpracování. Zejména co se týče rozsahu prostudované literatury k obecně teologickým tématům. V úvodu student představuje strukturu své práce a ozrejmuje dostačeným způsobem svou motivaci, která jej vedla k jejímu sepsání. Autorovo hledisko je pastorační, což dobře koresponduje s oborem, který studoval. Ve své práci zamýšl podat stručný, ale komplexní pohled na problematiku zjevení Panny Marie v Medžugoriji. V práci tak nechybí pohled Písma, magisteria, ani systematické teologie. Kristocentrické zaměření mariánské spirituality, která je autorovi práce zřejmě blízká, dostačeně prosvítá mezi řádky práce.

První kapitola je stručným, avšak teologicky přesným představením Panny Marie pohledem starého i nového zákona. Škoda jen, že autor nestudoval hlouběji relevantní biblické komentáře. V celku je však tato kapitola dobrým přehledem hlavních mariánských důrazů Písma. Druhá kapitola pojednává o vývoji dogmatu o Panně Marii. Postupně tak autor představuje čtyři mariánská dogmata vyhlášená v průběhu dějin Katolickou církvi a opírá se při tom o relevantní teologickou literaturu. Z mého pohledu mohl použít novější, zejména cizojazyčné tituly, avšak to přesahovalo studentovy možnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že česky psaná, odborná mariologická literatura je omezená jen na několik kvalitních titulů, je však autorův přehled dostačující. Postrádám jen odkazy na Pospíšilovu knihu „*Maria, mateřská tvář Boha*“. Její využití bych v přitomné kapitole předpokládal, studentovi jsem je radil, nicméně k němu nedošlo, a to je škoda. Třetí kapitola práce uvádí čtenáře základním způsobem do tématu zjevení. Definice zjevení je pastoračně správně odvozena z KKC, opřena o pojetí 2. Vatikánského koncilu i o teologickou charakteristiku zjevení z pera kardinála Avery Duliese. Téma by opět bylo možné uchopit obširněji, nicméně pro potřeby hodnocené práce se jeví jako dostačující. V závěru třetí kapitoly (3.2) je poměrně krátká pasáž vysvětlující pojem „*soukromá zjevení*“. Vysvětlení se zdá být správné, avšak v kontextu celé práce se mi jeví jako příliš zjednodušující. Právě tato pasáž by si přeci zasloužila důkladnějšího vysvětlení. Použití jednoho článku významného domácího pastorálního teologa je chvályhodné, ale sotva dostačující. Ve čtvrté kapitole se autor práce zaměřuje již na samotná zjevení Panny Marie. Název kapitoly ohlašuje historický pohled,

nicméně po důkladném přečtení je možné konstatovat, že se jedná pouze o přehled vybraných mariánských zjevení od 16. století do nedávno minulé současnosti. Přehled je nicméně dobrý a umožňuje později zařadit mariánská zjevení v Medžugoriji do širšího kontextu, umožňuje analogická srovnávání. Mariánská zjevení dávají často vzniknout lidové, kontextuální mariánské zbožnosti. Ta je tématem páté kapitoly. Autor se tuto zbožnost snaží uchopit biblicky a historicky. Teologický pohled zahrnul do svého historického pohledu, což je škoda, protože právě teologický pohled by si zasloužil samostatné a širší pojednání.

Šestá kapitola práce již hovoří o samotném zjevení Panny Marie v Medžugoriji. Autor popisuje místo a jeho specifika. Tento začátek se mi zdá být správný, avšak kdo by po tomto preludiu očekával obecnou charakteristiku Medžugorijského zjevení, byl by zklamán. Místo toho autor přeskakuje rovnou k charakteristice vizionářů a až poté hovoří o počátcích mariánského zjevování. Následuje popis historie dalších zjevení v Medžugoriji, kterou autor dovádí až do konce 20. Století. Trochu postrádám popis současného dění v Medžugoriji. Větší lítost mi působí skutečnost, že autor v této kapitole používá jako zdroj pouze populárně-propagační, dvoudílnou knihu Františka Mráčka „Fenomén Medžugorije“. Její využití v práci je jistě nezbytné, avšak postrádám jakoukoliv jinou literaturu, která by se tomuto „fenoménu“ také věnovala. Líčení událostí v Medžugoriji tak působí příliš jednostranně. Šestá kapitola dále obsahuje líčení obsahu poselství mariánských zjevení v Medžugoriji a uzavírá se popisem Medžugorijské farnosti. Zde konečně nacházíme trochu současnosti. Celá šestá kapitola je dobrým popisem, avšak nemohu se zbavit dojmu, že je lepší si přečíst již zmínovanou Mráčkovu knihu. Škoda.

Co na mariánská zjevení v Medžugoriji říká magisterium? Tím se zabývá kapitola sedmá. Situaci charakterizuje jako otevřenou, neboť učitelský úřad ještě nevydal k tému zjevením jasné stanovisko. Jejich příznivci zatím do Medžugorije stále putují, jejich odpůrci tyto poutě vidí jako nepříenosné a snaží se jim zabránit. Kolem Medžugorije je tedy stále mnoho sporů. Z pastoračního hlediska si myslím, že je tato kapitola velmi přínosná, poněvadž zahrnuje jak pohledy příznivců, tak pozice odpůrců a tedy umožňuje laikovi orientaci ve zmíněné problematice. Poslední kapitola je jakýmsi přivažkem celé práce a popisuje rozličné duchovní komunity, působící v Medžugoriji.

Závěr práce pak ještě jednou rekapituluje názory na pravost mariánských zjevení v Medžugoriji a doplňuje je o osobní pohled autora, který vyjevuje svou příslušnost k jejich příznivcům. I přes tu přiznanou pozici si však dle mého názoru autor zachovává objektivitu a práce tak není jeho osobním pohledem příliš zatížena.

K rozsahu, splnění formálních požadavků dle metodických pokynů a k dalším formálním požadavkům nemám větších výhrad. Snad jen angličtina v abstraktu by mohla být srozumitelnější. U kvalifikační práce se předpokládá, že si autor opatří kvalitní překlad, když jej sám není schopen provést. Mira gramatických chyb a překlepů v práci se mně jeví jako únosná. Práce je opatřena přehledným seznamem pramenů a literatury. Rozsah všech zdrojů je dostačující pro tento stupeň kvalifikační práce.

Bakalářská práce studenta Jana Vichra, dle mého názoru, **splňuje požadavky kladené na tento stupeň kvalifikační práce, a proto ji doporučuji** k obhajobě.

Vzhledem k výše uvedeným poznámkám navrhoji komisi hodnotit práci známkou velmi dobře.

V Českých Budějovicích dne 10. 5. 2011

Mgr. František Štěch, Th.D.

